

Eina ferð var ein kvartnóti...

Frits Johannesen
ummælir kamar-
konsert í Fugla-
fjarðar skúla 22.
august.

Hann hevur eis-
ini teknað báðar
tónlistamenninar,
Atla Ellendersen
og Sune Vejlbj
Brogård.

1985

Ongin holl

Mozart, Schubert og Beet-
hoven vóru á skránni.
Fyrst spældi Sune klaver-
konsert í d-dur, Kv. 333
hjá Mozart. Nærlagdur,
musikur, skapandi er
hesin ungi maður.
Djúpa flogið í næls-
rótunum fekk lómin á
Trælavatni at samfata
trúlovaða vitið titt við
rómin í spæli hansara.

Sonatin fyri violin og
klaver í a-mol, op. 137 nr.
2 hjá Schubert tók sess á
hesari konsert. Vav-
vunnið, talandi og kátt
spæl var teirra millum.
Lúrandi dropaljóð mól
ikkí afturáftur, sum
kundi brotið niður dag-
roktina í hesum samskift-
issæli.

Klangurin var goður —
leikandi lættur. Jú, jú,
einsamallur ert tú ongan-
tið, tá ið tónleikurin
drivur rensl á lunna-
vagni..... hesin lunna-

vagnur varð skumpaður
viðari í klavarsonatu í F-
dur, op. 10. nr. 2 hjá Beet-
hoven.

Spell, at vit í Fuglafirði
ikkí eiga eina holl, eina
rammu kring slíkt virk-
semi, sum so mangan
verður borið fram í bygd-
ini. Ein fimleikarholl...

ja, betri ring hurð fyri gott
enn eingin. Men tað er ikki
í tráð við ta skapandi megi
ella fólgu, sum er í
framfærda tónleiki. Betur
hevdí tú alt hetta í varð-
veitsu, um so var, at hollin
var goð.

Elvt til rembing

Siðst spældu Atli og Sune
sonatu fyri klaver og vio-
lin í d-dur hjá Beethoven.
Var tað, sum sá dagsins
ljós hesa løtu higartil
kveikjandi, má ásnast,
at hetta vakra stykki var
best íklædda úrslit av hesi
konsert. At tala um nátt-
urvøku í hesum spæli er

óhoyrt. Í glugganum
stóðu kátir einglar og
spunnu einglahár, ein
ljósur musikalskur andi
gjörði teg klárvaknan.
Tær hvønn dagsligu
rivurnar mann og mann
imillum tóku leyst og
svunnu burtur í hesum
toybili.

Kvartnóti, sum kom til
biggar hin dagin, hevur
elvt til eina rembing —
kanska ta størstu í
bygdarsøguni, vist sína
dygd gjøgnum ein av okk-
ara bygdamonnum, sum
bert ljómur og rómur kann
standa kring. Tøkk fyri
lotuna.

Frits Johannesen

Sune 1985

Ikki so mong ár eru farin
aftur um bak, síðan tann
fyrsti kvartnóti kom inn
um Gøtueið. Tessvegna
hava hesin fremmandi
fuglur og fylgisneytar
hansara lopið hvøkk á
mangan mann.

Í hesi birting hava
skýggini, sum farin eru
um Kamb og Borgina,
borið úrslit av hesi ond
viðari út um landoddarnar
til tað fremmanda.

Ung og eldri hava tikið
móti kvartnótunum, kint
og klappað honum, sungið
og spælt, lagt eina alin

afturat tí føroyska tón-
leikalivinum.

Atli Ellendersen hevur
sett tyrlin í fleytin, so tað
stendur eftir. At nema vio-
linspæl niðri í Sveits hjá
mætum manni er ein vek-
ing, sum teskandi fer um
strætini. Ein Ole Bull,
sum við neistanum av
degi fer at kveikja liv í
deyðar steinar... ikki so
sært hevur talað longu.

Legði glóð í hjørtuni

Tann tíðin var, tá Bretin

Owen Stanisbye undir-
visti í klaveri her í bygdini
og legði eina glóð í hjørt-
uni hjá ungum fólki. Um-
framt tað vóru hús-kon-
sertir og kamar-konsertir
sum t.d. Eyðun, Torkil,
Leif, Rói, Jonhard, Pól,
Atli o.fl. vóru við í.

Hvørja ferð, Atli hevur
verið heima, hevur hann
havt konsertir sjálvur við
klaverfylgispæli ella
saman við øðrum. Í
summum førum hevur
hann havt tónleikarar við
sær niðri frá og hava teir
tá vitjað kring oyggjar-
nar. Ein av hesum
monnum er Sune Vejlbj
Brogård, sum nemur læru
í klaverspæli á Konser-
vatorium í Keypmannahavn.
Atli og hann høvdu
konsert í Fuglafjarðar
skúla hóskvældið 22.
august.

At útgreina hvørt lot í
hesi konsert er greinskriv-
arin ikki førur fyri. Men
sigast má, at hugvekjandi
er at sita undir tónum,
sum rannsakandi lyfta seg
úr flygli og violin. Kvart-
nótar, hálvir, heilir nótar,
sekstandi partar o.s.frv.
dandandi sprelskir og
klóraðu seg upp í tróðrið,
bæði hjá tær og grann-
anum og ikki at tala um
hóllina, sum hevði úr at
gera at rúma hesum
tónum.

Atli 22/8/1985

1985

